

Bryssel den 13 mars 2026
(OR. en, cs, de, fr)

6803/26
PV CONS 10
AG 36
PARLNAT

UTKAST TILL PROTOKOLL
EUROPEISKA UNIONENS RÅD
(allmänna frågor)
24 februari 2026

1. Godkännande av dagordningen

Rådet godkände dagordningen i dokument 6547/2/26 REV 2.

2. Godkännande av A-punkterna

a) Icke lagstiftande verksamhet

6376/26 + COR 1

Rådet antog alla A-punkter i dokumentet ovan, inbegripet alla språkliga COR- och REV-dokument som hade lagts fram för antagande.

b) Lagstiftning (offentlig överläggning i enlighet med artikel 16.8 i fördraget om Europeiska unionen)

6377/1/26 REV 1

Allmänna frågor

1. Direktivet om förenkling av företags hållbarhetsrapportering och krav på tillbörlig aktsamhet (Omnibus I)

6224/1/26 REV 1
+ REV 1 ADD 1
PE-CONS 66/25 +
SIMPL

Antagande av lagstiftningsakten
godkänt av Coreper II den 20 februari 2026

Rådet godkände Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen och förslaget till akt antogs i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, varvid Tjeckien röstade emot och Österrike, Belgien och Bulgarien avstod från att rösta (rättslig grund: artiklarna 50 och 114 i EUF-fördraget).

Uttalanden från Tjeckien, Tyskland och Frankrike återfinns i bilagan.

Ekonomiska och finansiella frågor

2. Förordningen om genomförande av ett fördjupat samarbete vad gäller inrättandet av Ukrainastödlånet 2026 och 2027

6287/1/26 REV 1
+ REV 1 ADD 1
PE-CONS 6/26
ECOFIN

Antagande av lagstiftningsakten
Beslut att göra undantag från den tidsfrist på åtta veckor som föreskrivs i artikel 4 i protokoll (nr 1) om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen
godkänt av Coreper II den 20 februari 2026

Rådet godkände Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen och förslaget till akt antogs i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, varvid Tjeckien, Ungern och Slovakien avstod från att rösta (rättslig grund: artikel 212 i EUF-fördraget). Rådet beslutade också att göra undantag från den tidsfrist på åtta veckor som föreskrivs i artikel 4 i protokoll (nr 1) om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen.

Ett uttalande från Belgien återfinns i bilagan.

3. Förordningen om ändring av Ukrainafaciliteten

Antagande av lagstiftningsakten

Beslut att göra undantag från den tidsfrist på åtta veckor som föreskrivs i artikel 4 i protokoll (nr 1) om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen godkänt av Coreper II den 20 februari 2026

6289/1/26 REV 1
PE-CONS 7/26
ECOFIN

Rådet godkände Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen, och den föreslagna akten antogs i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, varvid Ungern röstade emot (rättslig grund: artikel 212 i EUF-fördraget). Rådet beslutade också att göra undantag från den tidsfrist på åtta veckor som föreskrivs i artikel 4 i protokoll (nr 1) om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen.

Icke lagstiftande verksamhet

3.	Förberedelser inför Europeiska rådets möte den 19–20 mars 2026:
utkast till kommenterad dagordning
<i>Diskussion</i>	5152/26
4.	Övriga frågor	
	a) Stärkt europeiskt samarbete mot icke-våldsbejakande extremism, utländskt inflytande och radikaliserings på internet
<i>Information från Österrike och Ungern</i>	6627/26
	b) Inrättande av en 28:e ordning inom bolagsrätten
<i>Information från Frankrike</i>	6616/26

Första behandlingen

Punkt baserad på ett förslag från kommissionen

Uttalanden till A-punkterna om lagstiftande verksamhet i dok. 6377/1/26 REV 1

Till A-punkt 1: Direktivet om förenkling av företags hållbarhetsrapportering och krav på tillbörlig aktsamhet (Omnibus I)
Antagande av lagstiftningsakten

UTTALANDE FRÅN TJECKIEN

"Tjeckien är medvetet om vikten av att skydda miljön och de mänskliga rättigheterna. Samtidigt anser Tjeckien att det är mycket viktigt att alla skyldigheter och administrativa bördor som åläggs företagen är lämpliga, proportionerliga och motiverade av tydligt påvisbara fördelar.

Tjeckien tackar alla ordförandeskap som deltagit i förhandlingarna för deras ansträngningar och deras konstruktiva arbete med denna fråga. Tjeckien uppskattar de framsteg som gjorts med det aktuella förslaget. Vi är dock inte nöjda med de återstående skyldigheterna avseende hållbarhetsrapportering, som i praktiken främst rör administrativa uppgifter. Vi hade därför föredragit en ram där hållbarhetsrapportering hade skett på frivillig basis.

När det gäller kraven avseende tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet kan Tjeckien i princip stödja förslaget eftersom det medför meningsfulla och betydande minskningar av de administrativa bördor som åläggs företagen.

Tjeckien anser att förslaget i dess nuvarande form inte helt återspeglar den nationella ståndpunkten och de nationella prioriteringarna och därför inte kan stödjas i dess helhet."

UTTALANDE FRÅN TYSKLAND

"Genom ovannämnda direktiv (Omnibus I) införs en ny artikel 8.2a i direktiv (EU) 2024/1760 (*direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet*). Mot bakgrund av direktivet i dess helhet anser Tyskland att artikel 8.2a c, även i dess nuvarande lydelse ("equally likely to occur or equally severe"), bör förstås som att det därigenom fastställs kumulativa villkor. Enbart med ledning av denna förståelse säkerställs en konsekvent och ändamålsenlig tolkning i linje med direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet/Omnibus I och den riskbaserade metod som förstärks genom Omnibus I. I den övriga lagtexten i direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet förbinds orden "likely" och "severe" alltid med ett "and", till exempel i artikel 9 i direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet. Så är även fallet i de internationella normerna i FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter och OECD:s ramar, som bygger på den riskbaserade metoden. En avvikande förståelse av texten med innebörden att "equally likely" frikopplades från "equally severe" skulle dock strida mot den riskbaserade metoden i Omnibus I och leda till omotiverade bördor för företag, om detta skulle medföra att information begärdes från direkta leverantörer vid sannolika, men förhållandevis oproblematiska risker.

Förbundsrepubliken Tyskland uppmanar EU-kommissionen att klargöra den kumulativa tolkningen av artikel 8.2a c i sina riktlinjer till företagen för att skapa rättslig klarhet."

UTTALANDE FRÅN FRANKRIKE

”Frankrike välkomnar antagandet av ändringarna av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering och direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet inom ramen för Omnibus I, som syftar till att ge företagen en stabil och harmoniserad ram som säkerställer större transparens i deras hållbarhetsåtgärder och hållbarhetsrelaterade inverknings och som främjar deras ansvarsskyldighet längs hela värdekedjan. Frankrike uppmanar därför kommissionen att säkerställa ett enhetligt och snabbt genomförande. Framför allt är det nödvändigt att förhindra att icke-europeiska företag försöker kringgå tillämpningsområdet för dessa bestämmelser (särskilt vid beräkningen av tröskelvärdena för omsättning), så att skyldigheterna gäller lika för alla berörda parter. Frankrike uppmanar också kommissionen att åta sig att klargöra omfattningen av skyldigheterna att identifiera risker för företag vars affärspartner inte är begränsade till deras direkta affärspartner. Detta är nödvändigt för att skapa rättssäkerhet för våra företag.”

Förordningen om genomförande av ett fördjupat samarbete vad gäller inrättandet av Ukrainastödlånet 2026 och 2027

Antagande av lagstiftningsakten

Till A-punkt 2:

Beslut att göra undantag från den tidsfrist på åtta veckor som föreskrivs i artikel 4 i protokoll (nr 1) om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen

UTTALANDE FRÅN BELGIEN

”När det gäller artikel 20 i Ukrainastödlånet understryker Belgien att denna artikel i sig inte skapar någon rättslig grund som skulle göra det möjligt att använda ryska tillgångar som immobiliserats i unionen för att återbetala lånet, i full överensstämmelse med unionsrätten och internationell rätt. Alla framtida politiska beslut om att använda tillgångarna kräver en rättsakt, med förbehåll för separat godkännande inom EU och antagande av en särskild mekanism.”